Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător – Dodon Viorica
Dosarul nr. 3a-2740/25
2-22105200-02-3a-08092025

D E C I Z I E
dispozitiv

13 mai 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Sechiraș Doina

a examinat în ședință publică, apelul declarat de avocatul Hlopețchi Igor în interesele lui Toncoglaz Veaceslav împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 13 februarie 2025, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Toncoglaz Veaceslav împotriva Centrului Național Anticorupție cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de avocatul Hlopețchi Igor în interesele lui Toncoglaz Veaceslav.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 13 februarie 2025.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător – Dodon Viorica
Dosarul nr. 3a-2740/25
2-22105200-02-3a-08092025

D E C I Z I E

13 mai 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Sechiraș Doina

examinând în ședință publică, apelul declarat de avocatul Hlopețchi Igor în interesele lui Toncoglaz Veaceslav împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 13 februarie 2025, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Toncoglaz Veaceslav împotriva Centrului Național Anticorupție cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

a c o n s t a t a t :

**Pretențiile din acțiune**

La 20 iulie 2022, Toncoglaz Veaceslav a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național Anticorupție, solicitând anularea punctul 1.55 din

Raportul privind rezultatelor testării integrității profesionale nr. 9512 din 05 iulie 2022 în privința lui, încasarea din contul pârâtului a prejudiciului moral în mărime de 10.000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este angajat al Inspectoratului Național de Securitate Publică, ofițer al Serviciului patrulare Ialoveni, Hâncești al Secției patrulare „Centru” a Direcției patrulare „Centru”.

La data de 14 iulie 2022 angajații au fost convocați de către conducerea Inspectoratului Național de Securitate Publică pentru a li se aduce la cunoștință rezultatele testării integrității profesionale a agenților publici din cadrul autorității publice vizate. Tot în acea zi a fost informat de către angajatorul său că a obținut rezultat negativ la testarea integrității sale profesionale, desfășurată de Centrul Național Anticorupție.

Reclamantul a susținut că i s-a adus la cunoștință pagina 1 din Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și a subdiviziunilor din subordine, în care se menționează că „1. Au înregistrat rezultat negativ al testului de integritate profesională, încălcând prevederile art. 7, alin. 2, lit. a) de neadmitere a manifestărilor de corupție următorii agenți publici”, fără, însă, a se menționa cercul de persoane la care se referă.

De asemenea, reclamantul a indicat că i s-a adus la cunoștință un extras, pe o filă, fără a fi numerotată, din Raportul nr. 9512 din 05 iulie 2022 privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și a subdiviziunilor din subordine, întocmit de Centrul Național Anticorupție.

În extrasul din Raport se menționează că „*1.55. Toncoglaz Veaceslav, ofițer al Serviciului Patrulare Ialoveni, Hâncești al Secției Patrulare „Centru” a Direcției patrulare „Centru”, echipaj *****, orașul Ialoveni, satul Bardar, exercitându-și atribuțiile de serviciu, a stopat automobilul condus de testor pentru încălcarea limitei de viteză admisă în localitate, comunicându-i încălcarea comisă și amenda care urmează a fi aplicată. În urma discuțiilor purtate, la întrebarea testorului: Poate cumva ... și să mă duc repede?”, agentul public a repetat suma amenzii și a întrebat „- Cât ?”, menționând că a spus cât este amenda oficială. Testorul a întrebat dacă 400 va fi bine, la ce agentul public a dat din cap în semn dezaprobator, precum ar fi puțin, testorul însă venind cu o altă propunere : „- Cât, 600?”. Agentul public a zis testorului să aducă asigurarea, făcând un semn aprobator din cap. Când testorul s-a apropiat de automobilul de serviciu, agentul public Toncoglaz Veaceslav simula întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție. Ulterior, agentul public a scos mijloacele bănești în sumă de 600 lei din file-ul asigurării auto și a întors testorului documente, fără a fi întocmit proces verbal cu privire la contravenție*.”

De asemenea, în extrasul din Raport se menționa că cu versiunea completă a raportului privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și a subdiviziunilor din subordine și înregistrările audio/video primare realizate pe parcursul desfășurării testului de integritate profesională pot face cunoștință la sediul pârâtului - de pe adresa mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 198.

Reclamantul a susținut că în confirmarea semnată de el la 14 iulie 2022, precum că a făcut cunoștință cu raportul privind rezultatele testării integrității profesionale, de asemenea i s-a adus la cunoștință partea rezolutivă a Hotărârii Curții Constituționale nr. 37 din 29 iulie 2021 că are dreptul de a avea acces la materialele testării, cu asigurarea confidențialității testorilor, a mijloacelor și metodelor de testare.

La data de 18 iulie 2022 reclamantul s-a prezentat la sediul pârâtului și a solicitat accesul la materialele dosarului privind testarea integrității sale profesionale, însă reprezentantul pârâtului i-a refuzat orice acces la materialele testării, menționând că ceea ce i s-a adus la cunoștință este totul la ce poate avea acces, nimic mai mult.

Astfel, reclamantul consideră că actul administrativ contestat este ilegal și pasibil de a fi anulat, deoarece în pofida faptului că are dreptul de a avea acces la materialele testării, acest drept i-a fost refuzat, fiindu-i comunicat doar un extras din raport pe o filă fără a fi numerotată și prima/ una filă din Raport, respectiv din scrisoarea CNA nr. 20/3860 din 05 iulie 2022 adresată șefului IGP, rezultă că Raportul integral privind rezultatele testării are 28 file.

De asemenea, reclamantul a susținut că faptele imputate lui nu corespund stării reale de fapt, sunt pasibile de diverse interpretări și nu reflectă pretinsa manifestare de corupție. Oricare comportament ilegal/corupțional urmează a fi descris prin raportare în loc și timp determinat.

În speță, nici un act adus lui la cunoștință nu indică locul și timpul exact al pretinsei manifestări de corupție atribuită lui. Nici un mijloc de probă, audio/video sau altul, comunicat lui nu înlătură această lacună. Omisiunea de a i se comunica data și locul comportamentului imputat lui face imposibilă sarcina de a încadra activitatea testorilor în limitele perioadei autorizate de testare de la 07 septembrie 2021 până la 07 martie 2022.

Mai mult, consideră că materialele aduse lui la cunoștință sunt insuficiente pentru a-l convinge precum și a convinge un observator independent că pârâtul a respectat toate rigorile legii sub aspect procedural de autorizare a testării integrității profesionale de către un judecător competent, că comportamentul imputat a fost admis în timpul perioadei testării integrității profesionale, că selecția agenților publici testați a avut loc aleatoriu în modul și ordinea prevăzută de lege (în baza

analizei riscurilor etc.), că probele audio/video au fost administrate în mod legal etc.

În drept, cu referire la prevederile art. 13 alin. (3) al Legii 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, reclamantul a subliniat că agenții publici supuși testării integrității profesionale sunt selectați în mod aleatoriu, în funcție de riscurile de corupție identificate în cadrul entității publice la etapa întâi, iar responsabilitatea pentru realizarea acestei etape revine testorilor, respectiv până în prezent nu cunoaște cum a fost selectat pentru a fi suspus testării integrității instituționale.

Potrivit art. 14 alin. (1) al Legii 325/2013, decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul evaluării integrității instituționale se ia de către instituția care evaluează integritatea instituțională și se autorizează de către instanța de judecată care este competentă în conformitate cu prevederile art. 343 din Codul de procedură civilă. Decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale și autorizarea sunt confidențiale până la transmiterea raportului privind rezultatele evaluării integrității instituționale entității publice sau organului de autoadministrare în conformitate cu art. 18 alin. (5) din prezenta lege.

Astfel, rezultatele evaluării integrității instituționale au fost comunicate entității publice, dar decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale și autorizarea instanței de judecată nu au fost aduse la cunoștința sa ca persoană interesată.

Potrivit pct. 83 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 37 din 29 iulie 2021, Curtea reține că agentul public testat are dreptul de a contesta în contencios administrativ: (i) testul de integritate profesională...agentul public testat negativ va trebui să aibă acces la materialele testului negativ și în caz de dezacord cu ele, să aibă posibilitatea de a demonstra contrariul și de a cere anularea rezultatului testului.

În aceiași Hotărâre Curtea notează în pct. 87-88 că „Totodată, Comisia de la Veneția a menționat că este important să fie asigurat dreptul la un proces judiciar atunci când o persoană supusă verificării consideră că i-au fost lezate drepturile. Se recomandă efectuarea următoarelor modificări (...) persoana care a fost supusă unui test de integritate trebuie să aibă posibilitatea să conteste decizia, modul de desfășurare și rezultatul testului în fata unui tribunal (Opinia CDL-AD (2015) 031 asupra proiectului Legii Ucrainei privind verificarea integrității, §§85, 90). În cadrul acestui proces, persoanei vizate trebuie să i se ofere drepturile la „înlesnirile necesare pregătirii apărării sale”, în conformitate cu articolul 6 §3 lit. b) din Convenția Europeană, precum și dreptul să „audieze sau să solicite audierea martorilor acuzării”, în conformitate cu articolul 6 §3 lit. d) din Convenția Europeană (a se vedea Opinia amicus curiae (CDL-AD(2014)039) referitoare la Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale,

§§59-60). În aceste condiții, Curtea consideră că legislatorul putea să prevadă dreptul agentului public testat de a contesta rezultatul testării integrității profesionale stabilit de instituția evaluatoare în instanța de contencios administrativ, după efectuarea evaluării integrității instituționale, acordându-i prerogative depline pentru a prezenta dovezi în apărarea sa."

De altfel, reclamantul a susținut că nu poate contesta efectiv modul de desfășurare a testului în fața unui tribunal, în situația în care i s-a refuzat accesul la materialele dosarului, îngrădirea accesului la materialele dosarului administrativ transformând în ficțiune transparența procedurii administrative și în consecință, a dreptului de a se convinge că a avut loc un control judiciar efectiv al procesului de autorizare/evaluare a rezultatelor/procedurii de testare a integrității profesionale a agentului public.

În concluzie, reclamantul a menționat că Raportul privind testarea integrității profesionale nr. 9512 din 05 iulie 2022 este un act administrativ individual care produce efecte juridice în privința sa, în particular, sub aspectul prejudicierii reputației, dreptului la viață privată, dreptului la muncă.

Prin urmare, prin prisma art. art. 17, 20, 44 Cod administrativ, deși CNA a fost conștient că îi poate prejudicia drepturile sale, nu l-a atras din oficiu în procedura administrativă și nu l-a audiat, respectiv Raportul nr. 9512 din 05 iulie 2022 privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și a subdiviziunilor din subordine este ilegal, nemotivat, emis cu încălcări a procedurii administrative, care aduce atingere reputației profesionale, dreptului la viață privată și dreptului la muncă a reclamantului, iar în consecință cauzează daune morale acestuia.

**Soluția instanței de fond**

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 13 februarie 2025, cererea de chemare în judecată depusă de Toncoglaz Veaceslav a fost respinsă ca neîntemeiată.

**Solicitarea apelantului**

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 25 februarie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ*) avocatul Hlopețchi Igor, acționând în interesele lui Toncoglaz Veaceslav, a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 13 februarie 2025, iar la 25 septembrie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ*) a fost depusă motivarea cererii de apel, prin care s-a solicitat casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea cererii de apel s-a invocat că prima instanță nu a ținut cont de

circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată și a dat o apreciere superficială și incompletă circumstanțelor de fapt și drept, relevante soluționării juste a cauzei.

Totodată, ținând cont de caracterul extins al argumentelor prezentate de apelant în cererea de apel și pentru a asigura examinarea completă a tuturor susținerilor formulate de acesta, fără a omite aspecte apreciate ca fiind importante în viziunea apelantului, Completul de judecată consideră necesară redarea integrală a conținutului cererii de apel

Astfel, apelantul a menționat că prin decizia Centrului Național Anticorupție nr. 2c-d din 24 august 2021, în temeiul prevederilor art. 14 alin. alin. (1) și (2), art. 15 alin. (2) Legea privind evaluarea integrității instituționale, nr. 325 din 23 decembrie 2013, s-a dispus:

1. A iniția testarea integrității profesionale în privința agenților publici din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine pe un termen de 6 luni;
2. A înainta instanței de judecată demers privind autorizarea Deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine;
3. Efectuarea testării integrității profesionale se pune în sarcina Direcției testarea integrității profesionale (filele cauzei 13-19).

Prin demersul de rigoare depus la Judecătoria Chișinău sediul Centru, Centrul Național Anticorupție a solicitat autorizarea deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, pe un termen de 6 luni.

În esență, motivele inițierii testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică (INSP) au fost determinate de riscurile sporite de corupție asociate atribuțiilor instituției, care implică exercitarea funcțiilor de control și supraveghere, contact direct și frecvent cu cetățenii și aplicarea sancțiunilor.

Evaluările efectuate de Centrul Național Anticorupție au evidențiat existența unor vulnerabilități sistemice, generate de cadrul normativ neclar, suprapunerea competențelor cu alte autorități, încălcări procedurale, lipsa unor mecanisme eficiente de control și monitorizare, precum și de numeroase incidente de integritate și cauze penale cu privire la fapte de corupție comise de angajații INSP și ai fostului Inspectorat Național de Patrulare. Totodată, datele statistice, rapoartele CNA și SPIA, precum și studiile cu privire la percepția publică au confirmat un nivel ridicat al riscului de corupție și o încredere redusă a populației în această instituție.

În aceste condiții, s-a concluzionat că există o probabilitate înaltă de materializare a riscurilor de corupție, cu impact semnificativ asupra interesului

public și a drepturilor fundamentale ale cetățenilor, ceea ce a justificat inițierea testării integrității profesionale în temeiul Legii nr. 325/2013. Testarea a urmărit verificarea respectării obligațiilor de integritate de către agenții publici, în special cei care exercită atribuții de control, supraveghere și interacționează frecvent cu populația, măsurile fiind apreciate ca necesare și proporționale pentru protejarea interesului public.

Contextual, apelantul a remarcat că prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 07 septembrie 2021, a fost autorizată inițierea testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, pe un termen de 6 luni. Eșantionul agenților publici supuși testării a fost stabilit la cel mult 20% din efectivul instituției, iar Centrul Național Anticorupție a fost împuternicit să efectueze testarea, inclusiv prin transmiterea de bunuri, acordarea de servicii sau avantaje, precum și utilizarea mijloacelor tehnice de înregistrare audio/video pentru documentarea comportamentului agenților publici, în temeiul Legii nr. 325/2013.

De asemenea, prin scrisoarea nr. 06/4-2056 din 07 aprilie 2022, Centrul Național Anticorupție a informat Inspectoratul General al Poliției despre inițierea evaluării integrității instituționale, în temeiul Legii nr. 1104/2002 și Legii nr. 325/2013, cu accent pe activitatea Inspectoratului Național de Securitate Publică, iar prin scrisoarea nr. 20/3860 din 05 iulie 2022, CNA a comunicat că în cadrul evaluării instituționale, în perioada 07 septembrie 2021 – 07 martie 2022, agenții publici din cadrul INSP au fost supuși testării integrității profesionale. Aceștia au fost selectați aleatoriu, iar identificarea s-a realizat în baza informațiilor furnizate de INSP, prin scrisoarea nr. 34/17-3733 din 06 mai 2022, informații constatate ulterior ca fiind incomplete.

În drept, apelantul a invocat prevederile art. 53 din Constituția Republicii Moldova, precum și normele Codului administrativ cu privire la legalitatea activității administrative, exercitarea dreptului discreționar, protecția drepturilor vătămate și controlul judecătoresc asupra actelor administrative (art. 3, 6, 16, 17, 18-22, 30, 137, 189 și 225). Acesta a susținut că autoritatea publică este obligată să acționeze în limitele legii, cu respectarea scopului atribuțiilor conferite, examinând complet și obiectiv circumstanțele de fapt, iar exercitarea discreției administrative nu poate avea caracter arbitrar.

Totodată, apelantul a făcut referire la prevederile Legii nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, în special la dispozițiile referitoare la scopul și principiile evaluării integrității instituționale, drepturile și obligațiile agenților publici, atribuțiile instituțiilor de evaluare, condițiile efectuării testării integrității profesionale, aprecierea rezultatelor testului și întocmirea raportului de evaluare (art. 2, 3, 4, 6, 7, 9, 15-18).

În acest context, apelantul a invocat că aplicarea măsurilor rezultate în urma

evaluării integrității instituționale trebuie să respecte principiile legalității, proporționalității, bunei-credințe, tratamentului echitabil și protecției drepturilor fundamentale, iar concluziile autorității trebuie să fie motivate concret și raportate la circumstanțele faptice ale cauzei. Acesta a menționat că o motivare abstractă, prin simpla indicare a normelor legale fără analiza situației concrete, nu corespunde exigențelor certitudinii juridice și nu permite persoanei afectate să cunoască motivele reale care au determinat adoptarea actului administrativ.

În speță se constată că conform pct. 1.55. din Raportul CNA privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului național de securitate publice și subdiviziunilor din subordine (numărul înregistrării 9512 din 05 iulie 2022), Toncoglaz Veaceslav a înregistrat rezultat negativ al testului de integritate profesională, încălcând prevederile art. 7 alin. (2) lit. a) de neadmitere a manifestărilor de corupție.

Prin urmare, evaluând starea de fapt și starea de drept, apelantul constată că este ilegal și neîntemeiat Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor subordonate nr. 9512 din 05 iulie 2022, în partea în care este vizat Toncoglaz Veaceslav, respectiv conform art. 17 alin. (1) lit. c) Legea privind evaluarea integrității instituționale, nr. 325 din 23 decembrie 2013, rezultatul testului de integritate profesională este apreciat drept neconcludent - dacă comportamentul agentului public testat nu permite aprecierea rezultatului testului nici ca pozitiv, nici ca negativ, precum și în situațiile în care testul de integritate profesională a fost realizat cu încălcarea prevederilor prezentei legi.

De altfel, partea apelantă a subliniat că în conformitate cu art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Ținând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat, instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces.

Prin urmare, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument.

La caz, apelantul consideră că se atestă un comportament provocator din partea persoanei desemnate de CNA să simuleze situația tipică.

Prin actul administrativ individual defavorabil contestat, în calitate de agent public, subiect vizat de Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, i se aduc atingere următoarelor drepturi și libertăți fundamentale: dreptul la muncă (art. 43 din Constituție), prezumția nevinovăției (art. 21 din

Constituție), dreptul la un proces echitabil (art. 6 §1 CEDO), dreptul la apărare (art. 26 din Constituție), egalitatea de tratament (art. 16 din Constituție, art. 23 Cod administrativ).

De asemenea, consideră relevant speței și faptul că la 07 decembrie 2021 Curtea Constituțională a pronunțat Hotărârea nr. 37 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. $343^8$ din Codul de procedură civilă (aprecierea rezultatului testului de integritate profesională) potrivit căreia s-a declarat neconstituțional art. $343^8$, textul „și de apreciere a rezultatului testului de integritate profesională" din articolul $343^6$ din Codul de procedură civilă și alineatele (2)-(4) din art. 17 al Legii nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale.

La fel, Curtea Constituțională a hotărât ca până la modificarea legislației în domeniul evaluării integrității instituționale, instituția care evaluează integritatea instituțională va aprecia, după efectuarea testului de integritate profesională, rezultatul acestuia. După comunicarea rezultatului testării, agentul public testat va avea posibilitatea: (1) să conteste rezultatul testării integrității profesionale în instanța de judecată în ordinea contenciosului administrativ; (2) să participe în instanța de judecată la examinarea rezultatului testării integrității, cu asigurarea confidențialității testorilor, a mijloacelor și metodelor de testare; (3) să aibă acces la materialele testării, cu asigurarea confidențialității testorilor, a mijloacelor și metodelor de testare; (4) să utilizeze căile de atac reglementate de Codul administrativ. Contestarea rezultatului testării integrității profesionale suspendă cursul termenului de prescripție de tragere la răspundere disciplinară.

A constatat Curtea Constituțională că de la data recepționării raportului privind rezultatele evaluării integrității instituționale, în sarcina entității evaluate se pune și obligația de a-i asigura agentului public testat accesul la testul integrității profesionale efectuat în privința sa la materialele relevante acestuia, inclusiv la înregistrările audio/video prelucrate. De asemenea, de la această dată curge termenul de prescripție pentru atragerea la răspundere disciplinară a agentului public testat negativ în procesul testării integrității profesionale.

Curtea Constituțională a reținut că în cazul în care din raportul privind rezultatele evaluării integrității instituționale rezultă că există agenți publici testați negativ, instituția evaluată are prerogativa și obligația de a iniția în privința lor proceduri disciplinare și de a aplica sancțiuni corespunzătoare.

Astfel, agentul public testat are dreptul de a contesta în contencios administrativ: (i) testul de integritate profesională și (ii) sancțiunea disciplinară aplicată ca urmare a testului negativ. Totuși, actualmente acest drept poate fi exercitat în cadrul procedurii disciplinare, când autoritatea/instituția testată l-a sancționat deja disciplinar pe agentul public testat negativ, nu în cadrul procedurii speciale de apreciere a rezultatului testului de integritate profesională realizat în privința sa.

Analiza coroborată a legislației i-a permis Curții Constituționale să observe că între rezultatul negativ al testului de integritate profesională și sancțiunea disciplinară este o legătură indisolubilă, sancțiunea disciplinară fiind o consecință firească a rezultatului negativ al testului. Contestarea sancțiunii devine irelevantă atât timp cât rezultatul testului a fost confirmat printr-o încheiere judecătorească.

Respectiv, agentul public testat negativ va trebui să aibă acces la materialele testului negativ și, în caz de dezacord cu ele, să aibă posibilitatea de a demonstra contrariul și de a cere anularea rezultatului testului. Din interpretarea sistemică a normelor legale, Curtea Constituțională a observat că instanța de contencios administrativ care, eventual, va examina testul contestat va trebui să contrapună, pe de o parte, probele aduse de agentul public testat negativ și pe de altă parte, rezultatele testului negativ constatate printr-o încheiere judecătorească adoptată în baza art. $343^8$ din Codul de procedură civilă și alin. (2), (3) și (4) din Legea privind evaluarea integrității instituționale.

Indiferent de valoarea juridică a probelor prezentate de agentul public testat negativ, instanța de contencios administrativ va fi ținută de puterea lucrului judecat constatată în încheierea judecătorească menționată, în pofida faptului că aceasta se bazează exclusiv pe materialele instituției evaluatoare, iar agentul public testat negativ nu a participat la ședința judiciară, nu și-a expus opinia în privința materialelor examinate și nici nu a putut să o conteste. Mai mult, instanța de contencios administrativ nu deține competența judiciară să pună la îndoială faptele constatate printr-o încheiere a altei instanțe de judecată sau să constate altfel.

Coroborând circumstanțele de drept și de fapt expuse, Inspectoratul General al Poliției constată că pe de o parte, se află sub egida imperativului de executare necondiționată a notificării Centrului Național Anticorupție în termen de 60 de zile și, pe de altă parte, de a respecta dreptul agenților publici care au înregistrat rezultate negative ale testului de integritate profesională de a le contesta în instanța de judecată competentă, bucurându-se de preeminența Hotărârii Curții Constituționale nr. 37 din 07 decembrie 2021 care constată anumite lacune de ordin legislativ, prin care se scoate în evidență imperfecțiunea legii incidente domeniului de testare a integrității instituționale, însă nesoluționate până în prezent de către legiuitor.

Reieșind din cele expuse, se desprinde că reclamantul a făcut uz de dreptul său de a contesta Raportul Centrului Național Anticorupție nr. 20/3860 din 05 iulie 2022 privind testarea integrității profesionale a Inspectoratului național de securitate publică (subdiviziune subordonată Inspectoratului General al Poliției) potrivit căruia mai mulți angajați, inclusiv reclamantul, din cadrul subdiviziunii testate au înregistrat rezultate negative ale testului de integritate profesională.

În context, dincolo de orice dubiu rezonabil, partea apelantă susține că este evident că acțiunile organului de verificare au depășit limitele cadrului legal, fără a

se constata provocarea. Mijloacele de probă obținute și procedeele probatorii aplicate în cauză dispun de valoare juridică corespunzătoare legii. Activitatea de investigații, inclusiv măsurile de documentare, interceptarea convorbirilor telefonice, precum și marcarea și transmiterea banilor s-a efectuat în afara condițiilor legii, nefiind respectată competența, iar probelor respective nu le-a fost dată aprecierea cuvenită în coroborare cu celelalte probe administrate în cauză.

În cazul în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele judecătorești trebuie să examineze minuțios materialele dosarului, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil în sensul art. 6§1 din Convenție toate probele obținute în rezultatul provocării de către poliție trebuie să fie excluse.

Acest lucru este valabil îndeosebi atunci când activitatea operativă de investigații a organului de urmărire penală a avut loc în lipsa unui cadru juridic suficient sau a garanțiilor adecvate (a se vedea hotărârile CtEDO în cauzele Ramanauskas vs. Lituania, § 60; Edwards și Lewis vs. Regatului Unit §§ 46-48; Khudobin vs. Rusia, nr. 59696/00, §§ 133-35; Pareniuc vs Moldova § 34; Sandu vs. Moldova § 31).

În sensul jurisprudenței invocate, se menționează că provocarea reprezintă acțiunea neloială realizată în scopul obținerii de probe, constând în determinarea cu bună-știință a unei persoane să comită o infracțiune sau să continue săvârșirea unei infracțiuni. Agentul provocator se află practic, din punctul de vedere al dreptului substanțial, în postura instigatorului care determină o persoană să ia o rezoluție infracțională.

Prin urmare, provocarea constituie una dintre sursele nulităților în procesul penal care are ca efect subsecvent excluderea probelor obținute ca urmare a provocării.

Rațiunea interdicției provocării săvârșirii unei infracțiuni constă în aceea că statul, prin agenții săi, nu poate să-și depășească competența de a aplica legea, prin instigarea unei persoane să săvârșească o infracțiune, pe care altfel nu ar fi comis-o, pentru că apoi să declanșeze împotriva acestei persoane mecanismele procesului penal, în vederea tragerii la răspundere. În privința provocării s-a arătat că acțiunea organelor de urmărire penală nu trebuie să supună suspectul unei constrângeri, caracterizată printr-o provocare la săvârșirea unei infracțiuni, care să anihileze voința acestuia sau să abolească libertatea sa de acțiune.

Sintetizând concepția CtEDO în acest domeniu, se atenționează că operațiunile sub acoperire necesită a fi executate într-o manieră pasivă, fără nicio presiune care l-ar determina pe acuzat la săvârșirea infracțiunii prin mijloace cum ar fi preluarea inițiativei de a contacta persoana, reînnoirea ofertei în pofida refuzului inițial, încurajarea insistentă, promisiunea de avantaje financiare cum ar fi creșterea prețului peste medie sau apelarea la compasiunea persoanei. În situația în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele

judecătorești trebuie să examineze minuțios materialele cauzei penale, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil, toate probele obținute în rezultatul provocării de către organul de urmărire penală trebuie să fie excluse.

Pentru a verifica dacă persoana a fost provocată să săvârșească infracțiunea, instanțele judecătorești trebuie să stabilească dacă ea putea fi în mod rezonabil considerată ca fiind implicată în activitatea infracțională respectivă până la implicarea organului de urmărire penală.

În cauza Miliniene vs. Lituania, hotărârea din 24 iunie 2008, § 38, Curtea europeană a menționat, că în cazul în care implicarea poliției se limitează la asistarea unei persoane private la înregistrarea săvârșirii unei acțiuni ilegale de către o altă persoană privată, factorul determinant rămâne a fi comportamentul celor 2 persoane.

Revenind la speța dedusă judecății apelantul menționează că pentru a verifica dacă Toncoglaz Veaceslav a fost provocat, urmează a se stabili dacă el, în mod rezonabil putea fi implicat în activitatea respectivă până la includerea organului de verificare. Cu alte cuvinte, trebuie verificat dacă reclamantul ar fi luat această conduită în lipsa pretinsei provocări.

În absența unor asemenea dovezi, este obligația autorităților judiciare să examineze circumstanțele cauzei și să întreprindă acțiuni necesare pentru stabilirea adevărului în vederea determinării dacă a fost sau nu o provocare (hotărârea CtEDO în cauza Ramanauskas vs. Lituania, § 70)

Rațiunea interdicției provocării săvârșirii unei infracțiuni constă în aceea că statul, prin agenții săi, nu poate să-și depășească competența de a aplica legea, prin instigarea unei persoane să săvârșească o infracțiune, pe care altfel nu ar fi comis-o, pentru că apoi să declanșeze împotriva acestei persoane mecanismele nefaste.

La rândul lor, instanțele au temei să bănuiască prezența unei instigări din partea agentului provocator, au existat elementele ce fapt și ce drept relevante care ar fi putut să le ajute să distingă provocarea de o formă legală a unei activități de investigații (hotărârea CtEDO în cauza Khudobin vs. Rusia, § 137).

**Argumentele participanților în cadrul ședinței de judecată**

Reprezentantul intimatului Centrul Național Anticorupție – Sochircă Anton, a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe.

Apelantul Toncoglaz Veaceslav sau reprezentantul apelantului, nu s-au prezentat și nu au înaintat cerere de amânarea sau examinare a cauzei în lipsă, motiv din care, pornind de la reglementările art. 239 alin. (2) Cod administrativ, Completul judiciar a dispus judecarea cauzei în absența participanților neprezenți.

**Aprecierea instanței de apel**

- *Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:*

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Dispoziția art. 207 alin. (2) Cod administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate

revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ - procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La caz, analizând lucrările cauzei în coroborare cu înscrisurile dosarului administrativ, instanța de apel atestă că nu s-a constatat că: ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau; la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ; acțiunea nu a fost semnată și depusă în interesele lui Toncoglaz Veaceslav, iar reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Având în vedere că în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării admisibilității fiind depășită, Completul consideră că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

- *Cu referire la fondul cauzei de contencios administrativ:*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și în conformitate cu

prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, conform art. 219 alin. (1) - (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Potrivit art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, în conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Astfel, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedura civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În fapt, din circumstanțele cauzei se atestă că prin decizia Centrului Național Anticorupție nr. 2c-d din 24 august 2021, în temeiul prevederilor art. 14 alin. (1) și (2), art. 15 alin. (2) Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale, s-a dispus:

1. A iniția testarea integrității profesionale în privința agenților publici din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine pe un termen de 6 luni;

2. A înainta instanței de judecată demers privind autorizarea Deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine;

3. Efectuarea testării integrității profesionale se pune în sarcina Direcției testarea integrității profesionale.

Prin demersul nr. 20/248 „c" din 25 august 2021 Centrul Național Anticorupție a solicitat Judecătoriei Chișinău sediul Centru, autorizarea Deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, pe un termen de 6 luni.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 07 septembrie 2021, s-a admis demersul Centrului Național Anticorupție nr. 20/248 „c" din 25 august 2021 și s-a autorizat decizia de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, iar conform dispozițiilor din actul judecătoresc, în vederea asigurării probării exacte a implicării în manifestări de corupție a subiecților testării integrității profesionale, prin faptul pretinderii sau acceptării primirii unor bunuri, servicii, privilegii sau avantaje, în conformitate eu prevederile art. 16 alin. (5) Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013, testorii vor putea transmite agenților publici bunuri, acorda servicii, privilegii sau avantaje. Fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională în conformitate cu prevederile Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 se va face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obținere în mod ascuns a informației din dotarea Centrului Național Anticorupție sau din alte surse. Termenul de desfășurare a testării integrității profesionale este de 6 luni. Testarea integrității profesionale se pune în sarcina Centrului Național Anticorupție.

Prin scrisoarea nr. 06/4-2056 din 07 aprilie 2022 Centrul Național Anticorupție a informat șeful Inspectoratului General al Poliției că în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție, Centrul a inițiat evaluarea integrității instituționale la Inspectoratul General al Poliției, cu accent pe activitatea Inspectoratului Național de Securitate Publică, în condițiile Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale.

Ulterior, prin scrisoarea nr. 20/3860 din 05 iulie 2022, Centrul Național Anticorupție a informat șeful Inspectoratului General al Poliției, că în cadrul procesului de evaluare instituțională inițiat la Inspectoratul Național de Securitate Publică, în perioada 07 septembrie 2021 - 07 martie 2022, agenții publici din cadrul entității (*selectați aleatoriu identificarea cărora s-a efectuat în baza*

*informației prezentate de către INSP prin scrisoarea nr. 34/17-3733 din 06 mai 2022*), au fost supuși testării integrității profesionale în condițiile Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale.

La caz, invocând dezacord cu procedura administrativă desfășurată precum și concluziile din Raportul nr. 9512 din 05 iulie 2022 cu privire la rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și a subdiviziunilor din subordine, în privința sa, Toncoglaz Veaceslav a depus prezenta cerere de chemare în judecată solicitând anularea punctului 1.55 din Raportul Centrului Național Anticorupție, privind rezultatelor testării integrității profesionale nr. 9512 din 05 iulie 2022 în privința lui și încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, prin hotărârea din 13 februarie 2025 Judecătoria Chișinău sediul Centru, a respins cererea de chemare în judecată depusă de Toncoglaz Veaceslav.

În materie de drept, instanța de apel menționează că potrivit art. 2 din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale, evaluarea integrității instituționale se realizează în scopul: a) sporirii responsabilității conducătorilor entităților publice și organelor de autoadministrare pentru dezvoltarea, menținerea și consolidarea climatului de integritate profesională în cadrul entităților publice; b) asigurării integrității profesionale a agenților publici, prevenirii și combaterii corupției în cadrul entităților publice; c) identificării, evaluării și înlăturării riscurilor de corupție din cadrul entităților publice; d) creșterii numărului de denunțuri privind manifestările de corupție admise de către agenții publici.

Conform art. 3 Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013, procesul de evaluare a integrității instituționale se desfășoară cu respectarea obligatorie a următoarelor principii: a) legalitatea; b) respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului, a demnității umane și profesionale; c) stabilirea echilibrului just dintre drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor afectați de manifestările de corupție ale agenților publici, pe de o parte, și drepturile și libertățile fundamentale ale agenților publici, pe de altă parte; d) tratamentul nepărtinitor, echitabil și nediscriminatoriu al agenților publici supuși testării; e) prezumția de bună-credință a subiecților evaluării integrității instituționale; f) prezumția integrității instituționale a entităților publice; g) transparența rezultatelor evaluării integrității instituționale, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege și Legea nr.245 din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat; h) respectarea vieții private și protecția datelor cu caracter personal.

În corespundere cu art. 4 Legea privind evaluarea integrității instituționale, în sensul prezentei legi, următoarele noțiuni semnifică: test de integritate profesională - creare și aplicare de către testor a unor situații virtuale, simulate, similare celor

din activitatea de serviciu, materializate prin operațiuni disimulate, condiționate de activitatea și comportamentul agentului public testat, în vederea urmăririi pasive și stabilirii reacției și a conduitei acestuia, determinând astfel gradul de afectare a climatului de integritate instituțională și riscurile de corupție în cadrul entității publice în procesul evaluării integrității instituționale; testarea integrității profesionale - totalitate a proceselor aferente desfășurării testului de integritate profesională, etapă a evaluării integrității instituționale; testor - angajat al Centrului Național Anticorupție sau al Serviciului de Informații și Securitate abilitat, în temeiul prezentei legi sau Legea speciale, cu atribuții și competențe de aplicare a testelor de integritate profesională; incident de integritate - manifestare de corupție produsă în împrejurări reale, altă manifestare similară manifestării de corupție, produsă în cadrul unui test de integritate profesională.

Conform art. 6 alin. (1)-(3) din Legea citată, subiecți ai evaluării integrității instituționale sunt entitățile publice, organele de autoadministrare, agenții publici, Centrul Național Anticorupție și Serviciul de Informații și Securitate. Evaluarea integrității instituționale se efectuează în privința entităților publice și prevede posibilitatea aplicării testelor de integritate profesională agenților publici. Evaluarea integrității instituționale și testele de integritate profesională sunt realizate de către Centrul Național Anticorupție și Serviciul de Informații și Securitate.

Dispoziția art. 7 alin. (1)-(2) din aceeași Lege prevede că agenții publici au dreptul: a) de a fi informați despre cerințele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenților publici în cadrul entității publice, precum și despre sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate pentru nerespectarea lor, în conformitate cu prevederile art. 5; b) de a fi informați cu privire la planul de integritate, adoptat în urma anunțării rezultatelor evaluării integrității instituționale; c) de a fi informați cu privire la testele de integritate profesională realizate în privința lor; d) de a contesta, în ordinea contenciosului administrativ, în instanța de judecată aplicarea testului de integritate profesională realizat în privința sa. Agenții publici au obligația: a) să nu admită manifestări de corupție; b) să denunțe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicați în acțiunile prevăzute la lit. a); c) să denunțe imediat influențele necorespunzătoare, să declare cadourile și conflictul de interese în conformitate cu legislația; d) să cunoască și să respecte obligațiile ce le revin conform politicilor anticorupție naționale și sectoriale prevăzute la art. 5; e) să respecte cerințele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenților publici în cadrul entității publice, care i-au fost aduse la cunoștință; f) să îndeplinească măsurile incluse în planul de integritate adoptat în urma evaluării integrității instituționale.

Potrivit art. 9 alin. (1) din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale, instituția care evaluează integritatea

instituțională are următoarele drepturi: a) de a determina domeniile de inițiere a evaluării integrității instituționale, entitățile publice care urmează a fi evaluate, agenții publici din cadrul entității publice selectați aleatoriu pentru a fi supuși testelor de integritate profesională, precum și frecvența evaluărilor, în conformitate cu metodologia prevăzută la alin. (2) lit. h); b) de a organiza și a beneficia de instruiri speciale cu privire la metodele și mijloacele aplicate în cadrul evaluării integrității instituționale; c) de a folosi în cadrul testării integrității profesionale acte care codifică identitatea persoanelor, inclusiv a celor prevăzute la art. 16 alin. (2), a structurilor, organizațiilor, încăperilor și mijloacelor de transport; d) de a efectua repetat o evaluare a integrității instituționale a entității publice anterior evaluate pentru a verifica progresele de consolidare a integrității instituționale, urmare a adoptării și implementării planului de integritate; e) de a propune entităților publice ierarhic superioare și/sau organelor de autoadministrare destituirea conducătorilor entităților publice supuse evaluării repetate, conform lit. d), în cazul eșuării planului de integritate; f) de a contesta deciziile conducătorilor entităților publice pe marginea rapoartelor de evaluare a integrității instituționale sau a refuzului entităților publice ierarhic superioare și organelor de autoadministrare de a da curs propunerii prevăzute la lit. e) în conformitate cu prevederile Codului administrativ; g) să aibă acces gratuit la registrele de stat, inclusiv în format electronic, la bazele de date de stat necesare pentru verificarea respectării politicilor anticorupție naționale și sectoriale care asigură climatul de integritate instituțională, prevăzute la art. 5.

Conform art. 15 alin. (3) și (4) din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013, în procesul testării integrității profesionale, testorii întreprind măsurile necesare în vederea susținerii situațiilor virtuale simulate, planificate conform alin. (1) lit. e), asigurând astfel realizarea prevederilor planului de testare a integrității profesionale. La solicitarea instituției care evaluează integritatea instituțională, alte instituții îi acordă asistență gratuită la realizarea măsurilor de susținere a situațiilor virtuale simulate. În situații neprevăzute, testorii pot devia de la planul aprobat în măsura în care acțiunile lor contribuie la realizarea obiectivelor testării integrității profesionale și nu conduc la schimbarea condițiilor de autorizare a deciziei motivate prevăzute la art. 14.

Norma art. 16 alin. (5) din Legea privind evaluarea integrității instituționale, statuează că fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională se face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obținere în mod ascuns a informației din dotarea instituțiilor care evaluează integritatea instituțională sau din alte surse, precum și cu posibilitatea transmiterii bunurilor, oferirii serviciilor, acordării privilegiilor și avantajelor, doar în condițiile reflectării acestor mijloace și posibilități în decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale,

autorizată conform art. 14.

Corespunzător art. 17 alin. (1) și (2) din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale, rezultatul testului de integritate profesională este apreciat drept: a) pozitiv - dacă agentul public testat a dat dovadă de integritate profesională, respectând obligațiile prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a)-c); b) negativ - dacă agentul public testat nu a respectat obligațiile prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a)-c); c) neconcludent - dacă comportamentul agentului public testat nu permite aprecierea rezultatului testului nici ca pozitiv, nici ca negativ, precum și în situațiile în care testul de integritate profesională a fost realizat cu încălcarea prevederilor prezentei legi; - Materialele testelor de integritate profesională se verifică de către judecătorul din cadrul instanței de judecată care a autorizat decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale. în procesul verificării, judecătorul examinează respectarea de către testor a deciziei motivate, confirmă sau modifică propunerea instituției care evaluează integritatea instituțională cu privire la aprecierea comportamentului agentului public testat și constată rezultatele testării integrității profesionale în conformitate cu prevederile alin. (1).

Conform art. 18 alin. (1) și (2) din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale, după parcurgerea tuturor etapelor prevăzute la art. 13, instituția care evaluează integritatea instituțională întocmește raportul privind rezultatele evaluării integrității instituționale, care conține informații privind: a) inițiatorul și etapele evaluării integrității instituționale; b) riscurile de corupție ce afectează activitățile entității publice; c) constatările cu privire la climatul de integritate a entității publice, conform prevederilor art. 5; d) incidentele de integritate admise de agenții publici; e) rezultatele testării integrității profesionale a agenților publici, cu descrierea activităților de testare desfășurate conform planului de testare a integrității profesionale, a comportamentului și acțiunilor agenților publici în timpul testului; f) nivelul de afectare a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului prin manifestările de corupție din cadrul entității publice; g) recomandările/cerințele minime de înlăturare a riscurilor de corupție. Raportul prevăzut la alin. (1) se întocmește astfel încât să nu fie admisă deconspirarea persoanelor implicate în realizarea testului de integritate profesională, să nu fie dezvăluite forțele, mijloacele, sursele, metodele și planurile de activitate ale Centrului Național Anticorupție și ale Serviciului de Informații și Securitate, precum și alte informații cu accesibilitate limitată. În contextul certitudinii juridice, orice persoană căreia nu i-au fost satisfăcute cerințele legale de către o autoritate publică trebuie să cunoască într-o formă explicită motivele care au stat la baza unei asemenea hotărâri. Enunțarea abstractă și evazivă a normei legale fără a o proiecta situației faptice nu îndeplinește deziderateleabordate mai sus.

Din perspectiva normelor citate supra rezultă că în vederea asigurării securității și certitudinii juridice, orice persoană ale cărei drepturi sau interese legitime sunt afectate printr-un act emis de o autoritate publică trebuie să aibă posibilitatea de a cunoaște în mod clar și neechivoc motivele de fapt și de drept ce au determinat adoptarea acestuia. Astfel, simpla indicare formală a unor prevederi legale, fără raportarea acestora la circumstanțele concrete ale cauzei și fără explicarea modului în care acestea justifică soluția adoptată, nu corespunde exigențelor unei motivări efective a actului administrativ.

Suplimentar, potrivit art. 24 alin. (4) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, fiecare polițist, pe tot teritoriul țării, indiferent de funcția pe care o deține, de locul în care se află în timpul sau în afara orelor de program, în cazul în care sesizează existența unor circumstanțe sau fapte care periclitează ordinea de drept, viața sau sănătatea persoanelor ori alte valori sociale, este obligat să comunice despre aceasta celei mai apropiate subdiviziuni de poliție și să întreprindă măsurile posibile pentru prevenirea și curmarea infracțiunii sau contravenției, acordarea primului ajutor persoanelor aflate în pericol, reținerea și identificarea făptuitorilor, depistarea martorilor oculari și pentru paza locului în care s-a produs evenimentul.

Reieșind din prevederile art. 25 alin. (1), (2), (3), (5) subpct. 2), 12), 15), 21), 22) din Legea citată, polițistul își exercită atribuțiile, dispune de drepturile și îndeplinește obligațiile, care îi revin potrivit legii, în limitele competenței și conform funcției deținute. Cerințele legale ale polițistului înaintate în procesul exercitării atribuțiilor de serviciu sunt obligatorii pentru executare de către toate persoanele fizice și juridice. Neîndeplinirea cerințelor legale ale polițistului, precum și alte acțiuni sau inacțiuni ce împiedică exercitarea atribuțiilor sale atrag după sine răspunderea stabilită de legislație. În realizarea atribuțiilor de serviciu, polițistul are următoarele împuterniciri: - să exercite drepturile ce rezultă din procedura penală sau contravențională în cazul în care polițistul exercită funcția respectivă în cadrul procesului; - să sesizeze organele competente, conform legii, cu privire la înlăturarea cauzelor și a condițiilor ce pot genera sau contribui la săvârșirea infracțiunilor și contravențiilor; să oprească în trafic și să efectueze controlul permiselor de conducere ale conducătorilor de vehicule, al certificatelor de înmatriculare (înregistrare) a vehiculelor, al altor acte cu caracter permisiv în cazul încălcării regulilor de circulație, existenței probelor de încălcare a legislației sau desfășurării unei operațiuni speciale, precum și în vederea verificării legalității transporturilor de mărfuri și persoane, identificării persoanelor și a vehiculelor aflate în căutare, interzicerii exploatării vehiculelor a căror stare tehnică prezintă pericol pentru siguranța traficului; - să verifice persoana care conduce mijlocul de transport atunci când se bănuiește că persoana respectivă este sub influența alcoolului, substanțelor stupefiante, psihotrope, toxice sau este afectată de

medicamente pentru a nu admite la conducerea mijlocului de transport această persoană, precum și persoana care nu are dreptul de a conduce vehicule sau care, din cauza stării sale de sănătate, creează pericol pentru siguranța traficului; - să apeleze la instituțiile medico-sanitare pentru testarea obligatorie, conform prevederilor legislației, a persoanelor aflate în stare de ebrietate produsă de alcool, substanțe stupefiante, psihotrope sau toxice, precum și, în scopul de a preveni răspândirea bolilor venerice și a altor boli infecțioase, a persoanelor atribuite la grupul de risc sporit, care sunt incluse în evidențele profilactice ale instituțiilor medico-sanitare sau de poliție.

Potrivit prevederilor art. 26 alin. (1) din aceeași Lege, polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat: a) să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului și demnitatea umană, să aibă comportament demn și respectuos pentru persoane, o atitudine fermă față de cei care încalcă legile; b) să se conducă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața Poliției; c) să execute Ia timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute; d) să manifeste, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, inițiativă și perseverență, obiectivitate și imparțialitate; $k^1$) să respecte prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale.

Conform art. 50 lit. a), b), c), d), e), $h^1$), i), o) și p) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționarul public cu statut special are următoarele obligații: să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să fie loial instituției din care face parte; să acționeze cu competență, responsabilitate și devotament pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, pentru protejarea și promovarea valorilor și intereselor naționale ale Republicii Moldova, inclusiv în condițiile în care viața, sănătatea și bunurile sale sunt amenințate; să respecte jurământul depus și normele deontologice; să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu; să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale; să respecte prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale; să aibă un comportament integru în activitatea publică și în viața personală; să informeze șeful ierarhic superior și autoritățile competente cu privire la faptele de corupție ori de influență necorespunzătoare săvârșite personal sau cele săvârșite de către alți funcționari publici cu statut special despre care a luat cunoștință; să dea dovadă de demnitate în calitatea sa de funcționar public cu statut special.

În conformitate cu art. 52 alin. (1) lit. b), e) și g) din Legea nr. 288/2016, funcționarului public cu statut special îi este interzis: să abuzeze de calitatea sa oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte; să solicite ori să accepte cadouri, servicii, favoruri, invitații sau orice alte avantaje, destinate personal lui sau familiei sale; să întreprindă alte acțiuni interzise prin lege.

De asemenea, art. 18 alin. (4) lit. a), c), d), e) din Legea integrității nr. 82/2017, stipulează că agentul public are următoarele obligații: să refuze expres încercarea de implicare a sa în manifestări de corupție și să atenționeze, după posibilitate, persoana asupra caracterului ilegal al acestei încercări; să informeze neîntârziat Centrul Național Anticorupție despre încercările de implicare a sa în manifestări de corupție dacă acestea întrunesc elementele unei infracțiuni sau contravenții; să informeze neîntârziat conducătorul entității publice despre încercările de implicare a sa în manifestări de corupție în cazul în care acestea reprezintă alte tipuri de încălcări decât de ordin penal ori contravențional; să își exercite activitatea profesională în mod corespunzător, în special cea pentru care s-a încercat implicarea sa în manifestarea de corupție.

Prevederile art. 19 alin. (3) lit. a) din Legea integrității nr. 82/2017, conturează aspectul că agentul public are obligația să refuze implicarea sa în incidente de integritate și să denunțe asemenea încercări, inclusiv cele referitoare la oferirea cadourilor inadmisibile, exercitarea influențelor necorespunzătoare și implicarea în manifestări de corupție, conform prevederilor art. 16-18.

În context, conform pct. 7 subpct. 1) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (*aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017*), funcționarul public cu statut special este obligat să execute strict și corect prevederile actelor normative.

Conform pct. 7 subpct. 2), 7), 9), pct. 13 subpct. 1), pct. 21, 29 și pct. 30 subpct. 1) și 2) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629), funcționarul public cu statut special este obligat: să respecte disciplina de serviciu; să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să își consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu; să promoveze și să consolideze prin propria prestație imaginea publică a instituției pe care o reprezintă. În procesul de aplicare a legii, funcționarul public cu statut special trebuie: să manifeste o atitudine respectuoasă în relațiile cu personale. Este interzis să folosească în comunicarea cu publicul și cu colegii de serviciu expresii indecente, vulgare, discriminatorii și disprețuitoare. Funcționarul public cu statut special nu tolerează actele de corupție și nu face uz de autoritatea conferită de statutul său pentru rezolvarea unor interese personale sau ale altor persoane. În scopul asigurării integrității, funcționarul public cu statut

special are obligația să nu admită în activitatea sa acte de corupție, acte conexe corupției și fapte de comportament corupțional; să denunțe imediat la organele competente orice tentativă de a fi implicat în acțiunile prevăzute la subpunctul 1).

Conform pct. 7) subpct. 1), 2), 3), 4), 5), 8), 9), 14) și 21), pct. 13 subpct. 2) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409), funcționarul este obligat: să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să fie loial instituției din care face parte; să acționeze cu responsabilitate, competență și devotament pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, pentru protejarea și promovarea valorilor și intereselor naționale ale Republicii Moldova, inclusiv în condițiile în care viața, sănătatea si bunurile îi sunt amenințate; să respecte jurământul depus și normele deontologice; să fie disciplinat și vigilent, să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu; să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale; să execute la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute; să manifeste inițiativă și perseverență, obiectivitate și imparțialitate în exercitarea atribuțiilor de serviciu; să manifeste un comportament integru în activitatea publică și în viața personală; să informeze șeful ierarhic superior autoritățile competente cu privire la faptele de corupție ori de influență necorespunzătoare săvârșite personal sau cele săvârșite de către alți funcționari publici cu statut special despre care a luat cunoștință.

În sensul normelor citate supra și a circumstanțelor constatate în cadrul testării integrității profesionale, Completul specializat relevă că Veaceslav Toncoglaz, prin admiterea manifestării de corupție, nedenunțarea manifestărilor de corupție ce au avut loc, a încălcat prevederile art. 7 din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale, care stabilește în alin. (2) că agenții publici au obligația: a) să nu admită manifestări de corupție; b) să denunțe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicați în acțiunile prevăzute la lit. a); c) să denunțe imediat influențele necorespunzătoare, să declare cadourile și conflictul de interese în conformitate cu legislația; d) să cunoască și să respecte obligațiile ce le revin conform politicilor anticorupție naționale și sectoriale prevăzute la art. 5.

Așadar, conform art. 5 alin. (2) lit. lit. g), h) și i) din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale, climatul de integritate instituțională se asigură prin aplicarea politicilor anticorupție naționale și sectoriale, precum și a cerințelor specifice de integritate profesională pentru activitatea agenților publici în cadrul entității publice. Se consideră politici anticorupție naționale și sectoriale care asigură climatul de integritate instituțională următoarele: g) denunțarea și tratarea influențelor necorespunzătoare; h)

denunțarea manifestărilor de corupție și protecția avertizorilor de integritate; i) neadmiterea manifestărilor de corupție.

De altfel, în speță, se constată că potrivit Extrasului din Raportul nr. 9512 din 05 iulie 2022 privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și a subdiviziunilor din subordine, au fost stabilite următoarele circumstanțe:

„1. *Au înregistrat rezultat negativ al testului de integritate profesională, încălcând prevederile art. 7 alin. 2, lit. a) de neadmitere a manifestărilor de corupție următorii agenți publici*", se menționează că „*1.55. Toncoglaz Veaceslav, ofițer al Serviciului Patrulare Ialoveni, Hâncești al Secției Patrulare „Centru" a Direcției patrulare „Centru", echipaj *****, orașul Ialoveni, satul Bardar, exercitându-și atribuțiile de serviciu, a stopat automobilul condus de testor pentru încălcarea limitei de viteză admisă în localitate, comunicându-i încălcarea comisă și amenda care urmează a fi aplicată. În urma discuțiilor purtate, la întrebarea testorului: Poate cumva ... și să mă duc repede?", agentul public a repetat suma amenzii și a întrebat „- Cât ?", menționând că a spus cât este amenda oficială. Testorul a întrebat dacă 400 va fi bine, la ce agentul public a dat din cap în semn dezaprobator, precum ar fi puțin, testorul însă venind cu o altă propunere : „- Cât, 600?". Agentul public a zis testorului să aducă asigurarea, făcând un semn aprobator din cap. Când testorul s-a apropiat de automobilul de serviciu, agentul public Toncoglaz Veaceslav simula întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție. Ulterior, agentul public a scos mijloacele bănești în sumă de 600 lei din file-ul asigurării auto și a întors testorului documente, fără a fi întocmit proces verbal cu privire la contravenție*."

În acest context, instanța de apel reține că în cadrul testării integrității profesionale s-a constatat că Toncoglaz Veaceslav a încălcat un ansamblu de norme legale, disciplinare și de integritate aplicabile funcției de polițist și funcționar public cu statut special, acestuia imputându-i-se neexecutarea corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu, nerespectarea obligațiilor cu privire la constatarea și documentarea contravențiilor, verificarea conducătorilor auto și aplicarea măsurilor prevăzute de lege în cazurile de încălcare a Regulamentului Circulației Rutiere.

De asemenea, încălcarea de către Toncoglaz Veaceslav a obligațiilor de integritate, imparțialitate și loialitate față de instituție, este percepută inclusiv în contextul obligației de a refuza și denunța orice manifestare de corupție, de a informa autoritățile competente despre asemenea fapte și de a nu admite folosirea funcției publice în interes personal, iar de rând cu aceasta, s-a constatat nerespectarea normelor de conduită profesională și a Codului de etică al funcționarului public cu statut special, prin tolerarea unor acte incompatibile cu exercitarea funcției și prin afectarea imaginii și prestigiului instituției.

Astfel, potrivit instanței de apel, aceste încălcări constituie abateri disciplinare confirmate prin probele administrate în cadrul testării integrității profesionale și valorificate în concluziile din Raportul nr. 9512 din 05 iulie 2022.

Totodată, examinând criticile formulate prin cererea de apel, în coroborare cu materialele cauzei și dispozițiile legale incidente, Completul de judecată apreciază că acestea sunt neîntemeiate.

La caz, instanța de apel reiterează că procedura de testare a integrității profesionale a fost inițiată și desfășurată cu respectarea condițiilor prevăzute de Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale, respectiv prin decizia Centrului Național Anticorupție nr. 2c-d din 24 august 2021, s-a dispus inițierea testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, pentru o perioadă de 6 luni, fiind totodată dispusă sesizarea instanței de judecată în vederea autorizării măsurii, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 07 septembrie 2021, a fost admis demersul Centrului Național Anticorupție nr. 20/248 „c” din 25 august 2021, cu privire la autorizarea judiciară a deciziei de inițiere a testării.

Din conținutul încheierii rezultă că instanța a autorizat expres, atât desfășurarea testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, cât și utilizarea mijloacelor speciale prevăzute de art. 16 alin. (5) din Legea nr. 325/2013, inclusiv posibilitatea transmiterii unor bunuri, acordării unor avantaje și utilizării mijloacelor tehnice de înregistrare audio-video, pe durata autorizată de șase luni.

Prin urmare, afirmația apelantului potrivit căreia testarea sa trebuia autorizată individual este lipsită de suport normativ, deoarece Legea nr. 325/2013 nu instituie obligația autorizării judiciare pentru fiecare agent public selectat în cadrul evaluării integrității instituționale. Dimpotrivă, art. 6 alin. (2) și art. 9 alin. (1) lit. a) prevăd expres că evaluarea integrității instituționale se realizează în privința entității publice, iar instituția care efectuează evaluarea stabilește, prin selecție aleatorie, agenții publici care urmează a fi supuși testelor de integritate profesională.

În același sens, instanța de apel reține din materialele cauzei că identificarea agenților publici testați a fost realizată în baza informațiilor furnizate de Inspectoratul Național de Securitate Publică, aspect comunicat Inspectoratului General al Poliției prin scrisoarea CNA nr. 20/3860 din 05 iulie 2022.

Contextual, instanța de apel apreciază ca nefondate argumentele lui Toncoglaz Veaceslav referitoare la pretinsa lipsă a unui temei legal pentru aplicarea testului în privința lui, deoarece succesiunea actelor administrative și jurisdicționale administrate în cauză demonstrează că evaluarea integrității instituționale a fost inițiată în mod legal, autorizată de instanța competentă și desfășurată în limitele mandatului acordat, iar simpla împrejurare că apelantul a fost unul dintre agenții

publici selectați aleatoriu nu echivalează cu încălcarea drepturilor sale și nici nu impune existența unei autorizări nominale.

Cu referire la faptul că testorul ar fi provocat conduita apelantului, Completul de judecată reține că aceasta nu este confirmată de materialele administrate în cauză, de altfel, potrivit art. 4 din Legea nr. 325/2013, testul de integritate profesională constă tocmai în crearea unor situații virtuale, simulate, similare celor întâlnite în activitatea de serviciu, în vederea urmăririi pasive și stabilirii reacției agentului public. Totodată, art. 15 alin. (3) și (4) conferă testorilor dreptul de a întreprinde măsurile necesare pentru susținerea situațiilor simulate, iar art. 16 alin. (5) autorizează expres transmiterea bunurilor, oferirea serviciilor sau avantajelor atunci când acestea au fost incluse în decizia motivată și autorizate de instanță, condiții îndeplinite în prezenta cauză.

La caz, în urma analizării situației de fapt consemnate în Raportul nr. 9512 din 05 iulie 2022, instanța constată că inițiativa de a nu aplica sancțiunea prevăzută de lege nu a fost determinată prin constrângere, insistențe repetate ori presiuni exercitate de testor. Acesta s-a limitat la simularea unei situații frecvent întâlnite în activitatea polițienească, iar conduita ulterioară a apelantului a reprezentat o manifestare liberă a propriei voințe.

Totodată, reieșind din împrejurările speței, instanța de apel menționează că după ce a comunicat testorului sancțiunea legală aplicabilă, apelantul a continuat dialogul, a acceptat remiterea sumei de 600 lei, a extras personal mijloacele bănești din actele prezentate de conducătorul auto și i-a restituit documentele fără întocmirea procesului-verbal de constatare a contravenției, respectiv aceste acțiuni nu reprezintă o provocare a testorului, ci a exprimat o decizie voluntară de a se abate de la obligațiile funcționale care îi reveneau apelantului în calitate de polițist.

De altfel, chiar dacă testorul a formulat întrebări cu privire la posibilitatea evitării sancțiunii contravenționale, apelantul avea obligația legală de a respinge orice propunere și de a denunța imediat tentativa de implicare într-o manifestare de corupție. Această obligație rezultă nu numai din art. 7 alin. (2) lit. a)-c) din Legea nr. 325/2013, ci și din art. 18 și art. 19 din Legea integrității nr. 82/2017, art. 24-26 din Legea nr. 320/2012, art. 50 și art. 52 din Legea nr. 288/2016, precum și din Codul de etică și Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Instanța nu poate reține nici argumentul potrivit căruia, în lipsa intervenției testorului, apelantul nu ar fi manifestat conduita imputată, respectiv asemenea susținere reprezintă o simplă ipoteză, lipsită de suport probator, iar finalitatea testului de integritate profesională a constat tocmai în verificarea reacției agentului public într-o situație simulată.

Suplimentar, instanța de apel consideră nefondată susținerea apelantului că rezultatul testului trebuia apreciat drept neconcludent în temeiul art. 17 alin. (1) lit.

c) din Legea nr. 325/2013, deoarece această dispoziție este incidentă exclusiv atunci când testul a fost realizat cu încălcarea prevederilor legii sau când conduita agentului public nu permite aprecierea rezultatului.

De altfel, în prezenta cauză, niciuna dintre aceste ipoteze nu este incidentă, deoarece procedura de testare a fost autorizată și desfășurată în limitele cadrului legal, iar comportamentul apelantului a permis, fără echivoc, constatarea încălcării obligațiilor prevăzute de art. 7 alin. (2) lit. a)-c) din Legea nr. 325/2013.

În ceea ce privește pretinsa insuficiență a motivării Raportului nr. 9512 din 05 iulie 2022, Completul reține că actul contestat conține descrierea faptelor imputate, încadrarea juridică a acestora și rezultatul testării, fiind întocmit în conformitate cu art. 18 din Legea nr. 325/2013. Totodată, raportul menționează expres posibilitatea apelantului de a consulta versiunea integrală a acestuia, precum și înregistrările audio-video primare la sediul Centrului Național Anticorupție, fapt ce demonstrează că dreptul acestuia de a cunoaște motivele actului administrativ și de a-și exercita dreptul la apărare nu a fost restrâns.

Pe cale de consecință, Completul specializat reține că contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelantul nu a prezentat careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel.

Instanța mai consideră important de remarcat faptul că apelantul utilizând calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de Toncoglaz Veaceslav și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de avocatul Hlopețchi Igor în interesele lui Toncoglaz Veaceslav.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 13 februarie 2025.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de

Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei